

En autentisk leder

Månedens lederrefleksion, april 2022

Reflex

Svendsagervej 72

5240 Odense NØ

+45 2178 5767

reflex@pc.dk

Den autentiske leder skabes i mødet mellem virkelighedens nødvendighed og villigheden til at påtage sig lederskabet i den givne situation

'Den fødte leder' er et begreb, som vi indimellem bruger til at beskrive personer, vi sætter pris på som ledere, og som på en naturlig måde udøver god ledelse. Men der er næppe nogen, der fødes med det, der skal til for at blive en god leder. I sidste ende er det nok snarere et samspil mellem det medfødte, det tillærte, de givne omstændigheder og villigheden til at påtage sig det lederskab, der er nødvendigt i den aktuelle situation.

For hvem havde kunnet forestille sig, at en komiker og skuespiller, der tilmed havde spillet hovedrollen i en komisk film, der handler om ved tilfældighedernes spil at blive præsident, en komiker, der ved skæbnens ironi faktisk blev præsident, hvem kunne have forestillet sig, at denne ledelsesmæssigt uerfarne skikkelse, der tilmed ikke var særlig populær som præsident, skulle gå hen og blive arketyper på en autentisk leder. En autentisk leder, som vi er rigtig mange, der tager hatten af for, og som Vestens ledere nu valfarter til for at mødes med?

Hvad er det, der på to måneder har gjort denne Volodymyr Zelenskyy til en ikonisk skikkelse og en autentisk leder?

Først og fremmest er det, fordi han påtog sig lederskabet i den aktuelle situation, hvor hans land blev angrebet af en fremmed magt, og hvor den givne virkelighed i den grad råbte på ledelse og på lederskab. Og selv da han blev tilbudt asyl i Amerika, valgte han at blive: "The fight is here; I need ammunition, not a ride!" Han vidste godt, at Putins hovedmål var ham og hans familie. Alligevel blev han på sin post og påtog sig lederskabet og trådte i karakter som leder i en krigstid.

Zelenskyy identificerede sig fra første færd med sit folk og dem, der kæmpede for landet. Han ikklædte sig army-farvet tøj, var sammen med soldaterne, viste sig med skudsikker vest i gaderne, og talte til sit folk – og hele verden – med håndholdt mobiltelefon i præsidentpaladset og i bunkerne under jorden. Han omgav sig med sine rådgivere og samarbejdspartnere i nær fortrolighed, og han påtog sig at være talerør og samlende talsperson for landets ledelse.

Udadtil har han indtaget den virtuelle talerstol og modigt holdt taler til de vestlige landes regeringer og parlamenter, til EU, til NATO og til FN. Han har sagt tingene som de er. Oprullet krigens gru, konfronteret alverdens ledere med den russiske hærs umenneskelige aggressioner og

ødelæggelser. Han har på sin egen stærke måde sagt det, som alle tænker: Hvordan kan verdens ledere tillade denne form for ødelæggelse, alle de menneskelige overgreb, brud på folkeretten, krigsforbrydelser og folkedrab? Han har peget på, hvad der skal til for at vinde krigen: Flyforbudszone, fly, angrebsvåben, ammunition og stramme sanktioner – også på olie og gas – selvom han godt ved, at det ikke er realistisk. Han har opnået at flytte grænserne, opnå støtte, få tilført våben og fastholde forståelse og sympati for Ukraine og det ukrainske folk.

I sine taler har han formået at tale personligt. Han har talt til hjerterne. Og han har talt ind i det enkelte folks kultur og selvforståelse. Det kan naturligvis forklares, som dygtige retoriske greb. Men jeg tror, at ethvert land og folk har oplevet hans taler som meget ægte, og jeg er nok ikke den eneste, der dybt berørt af talen til den danske regering og det danske folketing tændte et lys, mindedes vores egen historie omkring 5. maj og sendte bønner og tanker til Zelenskyj, til Ukraine og til det ukrainske folk i al deres smerte og lidelse.

Og så giver han sig tid til at mødes med Vestens ledere personligt, snakker med dem, viser dem ødelæggelserne, sikrer økonomisk og militær støtte og gøder jorden for det genopbygningsarbejde, som skal finde sted efter krigen. Og midt i alt det grufulde tænder han dermed et lys i mørket og vækker håb om sejr og en tid efter krigen.

På den anden side af grænsen opleves den autentiske leders ultimative modsætning, nemlig den tyranniske leder. Despoten, der kynisk og strategisk planlægger destruktion og ødelæggelse. Som sidder i sit eget utilgængelige palads, er helt ude af trit med virkeligheden, laver sin egen historiefortælling, ikke lytter til sine rådgivere og er fuldstændig ligeglad med sit eget folk – og alle andre folk for den sags skyld. En uhyggelig skikkelse, der kun er drevet af rigdom og magt, som ikke regner andre mennesker, som træder på alle, der går ham imod. Spytter dem ud som fluer og truer verden med bål, brand og nukleart ragnarok. En arrogant løgner, der benægter enhver forbrydelse, undertrykker ethvert sandhedsvidne og udbreder en falsk historiefortælling.

Indimellem er det nødvendigt, at få skåret tingene ud i pap, også selv om det virker karikeret og klicheagtigt. For der er jo så langt fra vores daglige ledelsesmæssige virkelighed og så til sådanne lederskikkelser, der lyser op som enten autentiske eller tyranniske. Eller er der? Har vi ikke alle oplevet begge typer ledere? Den autentiske, der identificerer sig, lytter, er ærligt konfronterende, personlig og kulturelt relevant, og som både tiltrækker ressourcer og skaber tro på fremtiden. Og den tyranniske, der styrer med magt, skaber afstand, træder på andre, er sig selv nok, og som hele tiden fordrejer virkeligheden, vender alt til egen fordel og udsender falske eller løgnagtige historier.

Måske er der ikke så langt til de kræfter, der skaber autentisk ledelse eller tyrannisk ledelse, som vi tror. I hvert fald kan mødet med Volodymyr Zelenskyj og Vladimir Putin som arketyper på henholdsvis autentisk ledelse og tyrannisk ledelse være en påmindelse om de kræfter, der er på spil i verden, og et notabene til os alle om at være opmærksom på vor egen ledelsesretning. Bevæger vi os i retning af det autentiske eller i retning af det tyranniske?

Den autentiske leder skabes i mødet mellem virkelighedens nødvendighed og villigheden til at påtage sig lederskabet i den givne situation – til gode for det enkelte menneske, fællesskabet og samfundet.

Månedens lederrefleksion udsendes til samarbejdspartnere, ledere og konsulenter, der beskæftiger sig med ledelse og ledelses-refleksioner.

Du skal være velkommen til at sende **Månedens lederrefleksion** videre til andre, der kan få glæde af den. Nye læsere kan komme på mailing-listen ved at sende en mail til Reflex eller klikke på linket: <https://mailchi.mp/pc/maanedenslederrefleksion>. Ønsker du *ikke* at modtage **Månedens lederrefleksion**, kan du afmelde dig via link i mailen eller ved at give besked pr. mail til undertegnede, så vil du blive slettet af listen.

Ønsker du at sætte fokus på lederskabet og dets udvikling – inspireret af kunstens verden – så kontakt mig og hør nærmere!